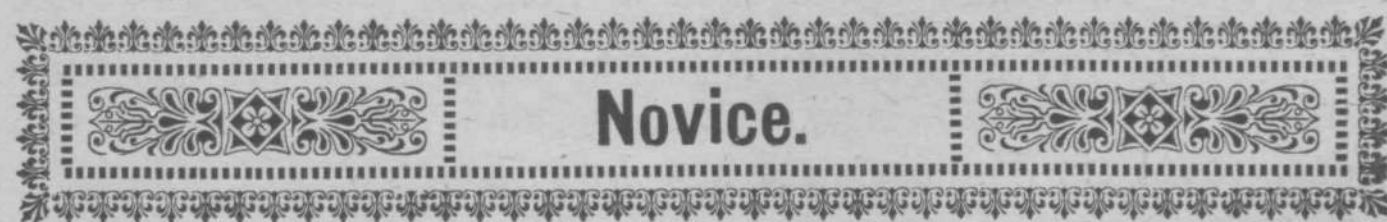


po večjem zdaj že navadni kruh le s tem drožjami kvasio. — Tu in na daljni vožnji oziral sem se tudi mnogo po poljih. Jesenskih pridelkov je bilo sicer le še kaj malega viditi, a opaziti je bila glede obdelovanja zemlje vendar velika razlika med našimi kraji in Hrvatskem. Ali ima ondi prebivalstvo preveč zemlje, da je tako natančno obdelovati ne more, ali pa manjka v to potrebne spodbude osobito pri prostemu narodu? Koliko se pa sploh zgodi na Hrvatskem za kulturni razvoj, smo že večkrat brali v „Slovenca“, katerega bistroidni g. dopisnik iz Zagreba je menda o vseh razmerah Hrvatske in Slavonije jako dobro poučen. Tako je n. pr. v št. 254. (z dne 6. nov. 1891) pisal med drugim, kako da so se ondotni deželni vladi še le o času izložbe jele odpirati oči, kako da dežela stoji v gospodarskem pregledu, in da je toraj sklicala prvokrat tako zvane kulturne svetovalce iz vse dežele na posvetovanje v Zagreb, da izve tudi njihovo mnenje v gospodarskih zadevah. Povedal je pa zraven gosp. dopisnik kar naravnost, da je ondi mnogo tacih zadev, ki se morajo nemudoma rešiti, če se hoče narod rešiti popolnega propada. Se ve, da vsega dopisa tu obnoviti ne morem, kar tudi ni moj namen; a želeti je, da bi merodajni ondotni krogi vsaj poznali potrebe in kulturne bolesi dežele tako, kakor jih pozna „Slovenec“ gosp. dopisnik, in — kar je pa še dokaj več: da bi posegli za deželo po pomoč ondi, kjer bi bila tudi najti. Kako daleč pa je še to, razvidimo n. pr. iz „Slovenca“ št. 287 z dne 16. dec. 1891, ko je že omenjeni gosp. dopisnik navajal autonomni proračun za Hrvatsko in Slavonijo za tekoče 1892. leto v znesku 7,311.100 gld., od katere ogromne svote pa je namenjeno za povzdigo gospodarstva le bora mrvica 3%, t. j. 217.957 gld. Kam in kako se ima obrniti ves drugi prihodek, lahko bi navedel tudi s številkami, kaj naj vendar opustim. Omenim naj pa, — ker sem ravno pri reči —, vendar le še to, da se je res čudom čuditi, kako da imajo merodajni krogi ravno v deželah ogerske krone, ki so od nekaj veljale za žitnico našega cesarstva, naše dni za kulturni razvitek tako malo skrbi in brige. Celi svet pozna oholost madjarsko, ter ve, kako se šopirijo kot nekaka evropska velevlast; ni pa še dolgo od tega (gl. „Slov.“ št. 104 t. 1.), da poljedelski minister grof Bethlen v nekem svojem govoru ni naslikal najveselejše podobe o kmetijstvu na Ogorskem. Trdil je po eni strani, da napreduje, (krilata beseda, ki se dandanes pač pogostno in marsikje čuje, je pa do malega in le z redkimi izjemami sami goli „švindeli“), po drugi strani pa kazal, koliko bo še treba storiti, ker preti nevarna konkurenca od Srbije, Rumunije in Bolgarije, ki v kmetijstvu hitro napredujejo. (Tako male države v primeri z mogočno Ogorsko!!!) Tožil je, da je za kmetijstvo določena premajhna svota. Jedva en milijon se v ta namen dovoljuje!!

Vernimo se zdaj k našemu daljnemu potovanju proti Zagrebu. Na daljni vožnji od „Marhofa“ viditi so bili k levi zapored kmalu ena za drugo: romantično ležeča grajščina Januševac, dalje Laduč, še naprej pa Lužnica, in

le grede smo bili na postaji „Zaprešič.“ Odkar sem se zadnjikrat tu mimo vozil, zgradila se je nova, „zagorijanska železnica“, ki veže Zagreb z Varaždinom. Pravijo, da je ona ena najznamenitejših in prijetnejših hrvatske zemlje. Od proge, ki pelje iz Zagreba na Zidani most, se zagorijanska na tej postaji odcepi in vodi poleg drugih znamenitih krajev, ki nosijo odlično ime „Hrvatske Švice“, tudi mimo svetoznanih krapinskih toplic. Ne daleč od zaprešičke postaje je farna vas Brdovec (ki se pa od železnice ne vidi, in le kakih pet minut od tam je grofa Jelačić-a grajščina Novidvori. V njenem perivoji je postavljen Mavzolej, v katerem počivajo telesni ostanki slavnega in nepozabnega rajnega hrvatskega bana in vojskovodje grofa Josipa Jelačić-a. Komu zmed starejših bralcev „Novic“, (zlasti onih, ki poznajo viharna leta 1848. in 1849. in zgodovino ogerske vstaje), ni znano to slavno ime. Moja malenkost, — brez lastne hvale naj bo povedano —, spominja se ga še od tedaj, ko je bil junaški pokojnik še polkovnik — če se prav spominjam — I. banalskega graničarskega polka, ki je imel svoj stan (štáb) v Glini. Vsled neke praske z Bosnijaki na kordonu (ob meji) zaslovela je bila njegova hrabrost in veljava; pozneje postal je ban, in ko je l. 1848. jelo na Ogorskem „vreti“, vstaja namreč, oborožila se je pod njegovim vodstvom jaderno tedanja vojaška granica, ter postavila se puntarskim Madjarom hrabro v bran. O njegovem poznejšem delovanju in slavočinah govoriti bilo bi pač preobširno, in to tudi ni moj namen. Le to naj še omenim, da od l. 1859., ko je ta slavni junaški vojskovodja umrl, o njegovem smrtnem dnevu priroma marsikaki njegovi bojni tovariš ali pa častitelj v Novedvore, da njegovim telesnim ostankom skaže svojo čast. Tudi l. 1891. po skončanih orožnih vajah, ki so se vršile jesenski čas okoli Samobora, prišlo je bilo tja vsкупno častništvo onega pešpolka, ki se ima po ukazu Njeg. ces. kralj. apostol. veličanstva presvitlega vladarja in cesarja Frana Jožefa I. za vse prihodnje čase klicati po njegovem imenu, da je počastilo pokojnikovo gomilo, in položilo venec na njo. Nastal je bil sicer zarad tega po vsej Madjarskeji silen hrup; časopisje njihovo bruhalo je žveplo in ogenj zaradi te pietéte; to da zvezda Jelačićeve slave ne bode zatonila, dokler bo stal svet. Bog obudi Avstriji le mnogo tacih hrabrih in pogumnih junakov-vojskovodij, kakor je bil pokojni ban Jelačić!

(Dalje nasl.)



— **Zaroka v cesarski hiši.** Poročati nam je o veselem dogodku iz presvitle cesarske hiše: Nadvojvodinja Margareta Sofija, najstareja hči nadvojvode Karola Ludovika, brata našega presvitlega cesarja, zaročila se je z vojvodo Albrehtom Würtemberškim, presumptivnim prestolonaslednikom. Mej mnogimi avstrijskimi narodi pozdravljamo i mi Slovenci to vest najsimpatičneje.

— **Osobne vesti.** G. Avgust Salomon sedaj polkovnik pri pešpolku št. 25, poprej pa dlje časa službujoč pri domačem

pešpolku št. 17 gre v pokoj in se nastani v Ljubljani. — Sekundarij v tukajšnji bolnici g. dr. Rudolf Repič imenovan je začasnim okrožnim zdravnikom v Št. Vidu pri Zatičini. — Dne 5. t. m. bila sta na graškem vseučilišči promovirana doktorjema prava g. Bogomil Krek, sin vseučiliškega profesorja in slovenskega učenjaka gosp. dr. Greg. Kreka, in bivši sodni pristav gosp. Ant. Brumen. — Starosta višjegimnazijskih profesorjev v Ljubljani g. profesor in častni kanonik Josip Maru, ki je od l. 1857 poučeval na gimnaziji, gre v pokoj. — Gimnazijski učitelj gosp. Karol Šega premeščen je iz Novega Mesta na višjo gimnazijo v Ljubljani. Gosp. dr. G. Pammer v Trstu in suplent g. Martin Petelin v Ljubljani, imenovana sta pravima učiteljema za gimnazij v Novem Mestu.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** so v dveh dneh naslednja Ciril-Methodijska darila poslali g. Filip Gorup, pravnik na Dunaji, 107 gld. pokroviteljine naše vrle, po vzorih hrepeneče dunajske akademične mladine; lepo se razevitajoča podružnica požrtvovalnih rodoljubkinj v Gorici 100 gld., Ljubljanski Sokol 100 gld. pokroviteljine po soglasno sprejetem predlogu g. ključavničarskega mojstra J. Rebeka; g. Avgusta Drukar, notarski kandidat v Kranji, 18 gld. kot Ciril-Methodijski dar prijateljev pred nedavnim umrlega g. Metodija Pirca mesto nakrstnega venca, g. vseučiliščen profesor dr. Fran Celestin 10 gld.; g. žup. Anton Bercè 10 gld.; g. Ivan Černe, župnik v Barkovljah, 8 gld. — (5 gld. je daroval g. pošiljatelj. 2. g. Anton Rebek, 1 g. Ivan Skalar); g. Ivan Cotelj, župnik v Kaufanaru v Istri, 6 gld. — (3 gld. daroval g. pošiljatelj, 2 g. Josip Knavs, kurat v Topolovci, 1 g. Vaclav Folta) —, in g. pravnik Anton Švigelj v Borovnici 4. julija pri kresu nabranih 5 gld. 16 kr. — Naj bi sv. brata Ciril in Metod blagoslavljala vse veledušne darovatelje in pa našo družbo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** so poslali Ciril-Methodijski dar: Prva ljubljanska podružnica 93 gld., nabranih na dan sv. blagovestnikov; g. Josip Stanič, not. konc. v Brežicah, 16 gld. 50 kr. (4 gld. je zložila č. družba pri vrlem g. župniku v Arličih, 12 gld. 50 kr. pa so darovali breški rodoljubi); posojilnica v Šinči Vesi na Koroškem 10 gld., g. Fran Silvester v veseli družbi v Vipavi nabrane 4 gld. 20 kr. g. Alojzij Sorč, c. kr. poštar v Bovci, in njegova soproga Miroslava 2 gld. in g. A. Švigelj, pravnik v Borovnici, 1 gld. kot dodatni donesek tamošnjega posestnika, ki se ni mogel osebno udeležiti kresa na čast sv. Cirila in Metoda. — Bog povrni vsem blagim darovateljem, ki tako slave imendan naših blagovestnikov!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Višja gimnazija ljubljanska** končala je svoje šolsko leto v soboto dne 9. t. m. Iz letnega poročila povzamemo, da je bilo koncem leta na gimnaziji 564 učencev, katere je poučevalo 27 profesorjev. Šolnine so učenci vplačali 8250 gld., vsprejemnine in prispevkov za učila pa 954 gld. Ustanove dobivalo je 98 dijakov v skupnem znesku 8655 gld. 2 kr. Po narodnosti štela je gimnazija 430 Slovencev, 125 Nemcev, 6 Italijanov, 2 Čeha in 1 Poljaka.

— **Konec šolskega leta na ljudskih šolah v Ljubljani** je bil v sredo. Kakor iz doposlanih letnih poročil razvidno, sta I. in II. mestna deška šola imeli po pet razredov. Na prvi je bilo z gospodom veroučiteljem vred 10 učiteljev, na drugi pa 11. Učencev je prva imela 444, mej temi jih govori 431 samo slovenski, 12 slovenski in nemški in 1 slovenski in laški. Za višji razred je sposobnih 339, 103 pa nesposobni. 2 sta ostala neizprašana. Na drugi deški šoli je pa bilo 514 učencev, mej temi jih govori 497 samo slovenski, 1 samo nemški, 16 slovenski in nemški. Za višji razred je sposobnih 374, nesposobnih 129, neizprašanih je ostalo 11. Nunska vnanja šola je imela 8 razredov in 563 učenk. Mej temi jih govori 447 samo slovenski, 24 samo nemški, 86 slovenski in nemški, 1 slovenski in češki, 3 slovenski in

laško, 2 nemški in laški. 426 učenk sposobnih za višji razred, 125 nesposobnih, 12 jih je ostalo neizprašanih. Notranja šola je imela tudi 8 razredov in 258 učenk. Mej temi jih govori samo slovenski 61, samo nemški 22, slovenski in nemški 147, nemški, slovenski in češki 2, nemški, slovenski in italijanski 10, nemški in italijanski 15, nemški in poljski 1. 243 učenk je bilo sposobnih za višji razred, 14 nesposobnih. Jedna je ostala neizprašana. Na gospodinski šoli z dvema letniki je bilo 15 učenk je sicer v drugem letniku je jedna. 14 je bilo Slovenk, 1 Nemka. Odlikovanih je bilo 5, drugih 10 je dobilo 1 red. Vsi učenci in učenke imenovanih šol so kato-liške vere.

— **Slovensko pevsko društvo v Ptujih** že pripravlja vspored „velikega koncerta“, ki se ima vršiti v Soštanji dne 14. avgusta t. l.

— **Pokojni sodnik dr. Škofic** imenoval je v svoji oporoki glavnim dedičem svojega premoženja „družbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“. Po odbitih manjših legatih dobi društvo do 1400 gld.

— **Češki učitelji** napravijo meseca avgusta skupen izlet v Zagreb, da si ogledajo ondotno razstavo učnih pripomočkov. Na svojem povratku preko Trsta ogledajo si izletniki tudi našo čarobno postojinsko jamo, obišejo jo belo Ljubljano in divni Bled.

— **Zavrneni izseljenci** Meseca maja t. l. odpotovalo je v Ameriko iz logaškega okraja pet kmetov. Ker pa niso imeli potrebnih pravic pri sebi, so jih zavrneli in morali so se takoj zopet vrniti.

— **Klub slovenskih biciklistov «Ljubljana»** priredi v nedeljo dne 7. avgusta t. l. na cestni progi mej Št. Vidom in Ljubljano svojo III. društveno dirko.

— **Toča.** Iz Št. Vida nad Vipavo se poroča, da je dne 11. t. m. padala ondi jako debela toča in napravila veliko škode. Isto se poroča s Studenca pri Krškem. — V ponedeljek potolkla je toča v Stranjah in v Tunjicah. Tudi v prežganjski okolici v litijskem okraju pokončala je te dni toča skoro vse poljske pridelke.

— **Vojaško.** Poroča se, da bodo pri vajah v Postojini zbrani od 14. avgusta do 6. septembra tudi brambovski polki št. 3 iz Gradca, št. 4 iz Celovca in št. 5 iz Ljubljane.

— **Pri nadomestitni volitvi načelnštva okrajnega cestnega odbora ljubljanske okolice** voljen je g. Jakob Matjan, posestnik v Gorenji Šiški načelnikom, podnačelnikom pa g. Lavrencij Kavčič, posestnik in poštar v Medvodah

— **Strela.** Pri Sv. Križu na Vipavskem udarila je dne 13. t. m. strela v dimnik ondotnega kapucinskega samostana, ter je ubila v kuhinji stoječega kapucinskega brata S. Rutarja. Hlapcu, ki je bil tudi v kuhinji, se ni nič zgodilo. L. 1734 dne 10. avgusta bil je ondi enak slučaj. Strela udarila je v samostan in ubila ednega izmed dveh skupaj stoječih patrov. Drugemu patru se ni zgodilo nič žalega — V Kotu v Podjurski dolini na Koroškem ubila je strela nekega Filipa Travnja. Mož stal je v lopi pred odprtimi hišnimi vrati in opazoval nastajočo nevihto. Strela udari in ga ubije. Vidi se, da je ob hudi uri nevarno stati med odprtimi vrati.

— **Iz Kovorja** se nam piše: V nedeljo t. j. 10. julija zvečer po 7. uri je nastal v Kovorji silni piš-vihar, temni oblaki so se na nebu prikazali, obetaje hudo uro. V strahu smo bili. Groma in bliska ni bilo skoraj nič. Čez nekaj časa začne nekoliko deževati; potem se vsuje huda toča med močnim dežjem. V četrte ure je toča veliko kvara-nesreče napravila na polju — strnenemu žitu, zelju, fižolu i. t. d. Tako je toča tudi bila in škodovala pri sv. Križu pri Tržiču.

— **V tukajšnji podkovski šoli** so se vršile dne 27. in 28. junija izkušnje pred izpraševalno komisijo, kateri je predsedoval vodja šole, dr. vitez Bleiweis; izpraševala pa sta

c. kr. okrajni živinozdravnik Folakovski in učitelj Slegel. Oglašilo se je k izkušnji dne 27. junija 11 kovačev, ki niso obiskavali podkovske šole. 9 je bilo Kranjcev, dva pa štajarska Slovence. Vsi kovači so bili dovolj praktično izvežbani, zatorej so se jim izročila spričevala, da imajo kovati konje. Učencev podkovske šole je bilo osem, vsi so delali izkušnje iz podkovstva in mesogledstva. Izkušnjo so vsi prestali povoljno, in sicer učenca Brunet Martin iz Ljubnega v okraji celjskem in Jerala Alojzij iz Podrečja v okraji kranjskem s prav dobrim vspehom, učenci Lazar Jakob iz Kroke, Meden Anton iz Lozic, Merkač Valentin iz Stražišča na Koroškem, Trost Ivan iz Poddrage in Žužek Janez z Razdrtega z dobrim vspehom. Po narodnosti so bili vsi Slovenci, in sicer je bilo 6 Kranjcev, 1 Korošec in 1 Štajarec. Podpore so imeli vsi Kranjci, ostale dva učenca sta se šolala ob svojih stroških.

— **Zahvala.** Blagorodna gospa Amalija Ramm je povodom smrti svojega soproga, blagorodnega gospoda Alberta Ramma, lekarnarja, hišnega in zemljiškega gospodarja v Ljubljani, podarila petdeset goldinarjev za mestne uboge. Ta blagotvorni čin objavlja z izrazom najtoplejše zahvale magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane dne 12. julija 1892.  
Župan: Grasselli.

— **Nesreča.** Na Krškem, kjer imajo topničarji vaje, pripetila se je pretečeni teden velika nesreča. Top je počil namesto pri sprednji luknji, pri zadnji in je topovo zatvornico odtrgal. Enega moža je ubilo, šest konj pa je močno poškodovalo.

— **Obsodba.** Pravnik Milan Poch, o katerem smo ob svojem času poročali, da je ustrelil svojega prijatelja farmacevta Beniča obsojen je bil pretečeni teden v Zagrebu na 15 let težke ječe.

— **Nov izum.** V Zagrebu izumila sta dva gospoda stroj, s katerim se zabranijo nesreče, ako se splaše konji. Stroj prirejen je tako, da moči konje v eni sekundi spreči in da voz ostane na mestu, če tudi konji dalje drve. Poskušnje s tem strojem obnesle so se prav povoljno.

— **«Slovensko društvo»** priredi v nedeljo dne 17. t. m. v Kranji na vrtu g. Petra Majerja svoj društveni shod.

— **Društvo «Slavec»** napravi v nedeljo dne 17. julija t. l. svoj polletni izlet na Bled.

— **Ponarejeni petdesetak.** V Trstu prijeli so te dni trgovca Chiaruttinia iz Strasolda na Goriškem, ker je izdelal in izdal več ponarejenih petdesetakov. Tudi njegovega pomagača voznika Fornasierja so prijeli.

— **Nova tovarna.** Dr. Schlesinger, ki je pred nedavnim časom kupil pri Novem mestu večje posestvo, namerava na Ljubljanskem močvirju ustanoviti tovarno za izdelovanje šotine mlivke, katera se rabi za različne stvari.

— **Ošpice** so se prikazale na Studenci pri Krškem tako zelo, da so morali šolo zapreti.

— **Tovarna za sladkor.** Na Mirni v trebenjskem okraju nameravajo nekateri češki podjetniki zgraditi tovarno za sladkor. V ta namen mudil se je minole dni ondi večak v tej stroki in je pregledaval svet in polje, če bi vspevala sladorna pesa.

— **Nevihta.** Pretečeno sredo dopoldne proti 10. uri bila je v Postojni strašna nevihta. Bliskalo in treskalo je neprenehoma. Dvakrat treščilo je v telegrafski aparat ondotnega poštnege urada, potem v grajski zastavni drog in v neko hišo v Hrašah. Strela udarila je najprej v vola, ki je stal pred hišo, ga je ubila, potem pa še-le udarila v hišo, in jo užgala.

— **Ljubljanski gimnaziji.** Za prihodnje šolsko leto oglašilo se je v I. razred velike gimnazije 83 učencev, v I. razred nižje gimnazije pa 135 učencev.

— **Glavni osnovalni odbor za I. slov. katoliški shod v Ljubljani** je objavil naslednje pogoje za udeležbo na I. slov. katoliškem shodu. Razposlali smo vabilo na vse katoličane po slovenskih deželah na I. slovenski katoliški shod

v Ljubljani. Odgovori na to vabilo so v obče za katol. shod ugodni in prijazni. Nadejati se je torej obilne udeležbe. Zato glavni osnovalni odbor tukaj objavi pogoje za udeležbo na I. slov. katol. shodu: 1.) Kdor se hoče udeleževati I. slov. kat. shoda, mora imeti vstopnico, glasečo se na njegovo ime. S to vstopnico ima prost vstop k vsem odsekovim sejам in slavnostnim shodom. Vsakdo se pri vходу v dvorano reditelju skaže z vstopnico. Za dame se bodo izdajale posebne vstopnice za slovesne seje. 2.) Kdor se misli vdeležiti I.) slov. katoliškega shoda, naj se oglasi za vstopnico do 15. avgusta t. l., in sicer neposredno pri glavnem osnovalnem odboru v Ljubljani ali pa posredno pri lokalnih odborih in čč. gg. župnikih, kateri naj blagovolé vsaj do 15. avgusta t. l. doposlata glavnemu osnovalnemu odboru v Ljubljano imenik oglašanih vdeležencev iz svojega kraja, oziroma fare. Pisarna glavnega osnovalnega odbora je v Ljubljani v stolnem župnišču, Semeniške ulice 2, II. nadstropje. 3.) Z ozirom na prostovoljne darove se je cena za vstopnico znižala ter velja eden goldinar za osebo. S tem se poravnajo veliki stroški za I. slov. kat. shod. 4.) Kdor želi prejeti tiskano poročilo o I. slov. katol. shodu, naj priloži v ta namen za jedno še 50 kr., in poročilo se mu svojedobno pošlje na dom. 5.) Kdor želi, da mu osredni pripravljalni odbor v Ljubljani preskrbi prenočišče, naj to razločno pri oglasi naznani. Račun za stanovanje poravna vsakdo sam. 6.) Kdor se želi vdeležiti skupne večerje (banketa) v sredo večer, naj tudi to pravočasno naznani in naj vplača za osebo 1 gld. 50 kr. brez pijače. 7. Ako se oglasi zadostno število vdeležencev, napravi se v četrtek dne 1. septembra poseben vlak na Bled. 8.) Vstopnice bode od 15. avgusta počenši pošiljal glavni osnovalni odbor v Ljubljani po tistem potu, kakor se je kdo oglašil. Da se ohrani pri razpošiljanju vstopnic pravi red, je neobhodno potrebno, da vsakdo naznani razločno svoje ime, priimek in stan ter zadnjo pošto. Tudi naj po vrsti zapiše razločno kaj želi (na pr. vstopnico, poročilo, stanovanje, banket itd.) ter naj temu pismu na odbor priloži dotične svote. Na prepozna oglasila se bode odbor le toliko časa oziral, dokler ne bo dopolnjeno določeno število vdeležencev. Prosimo vse rojake, zlasti pa slavne lokalne odbore in čč. gg. duhovnike, da nas podpirajo pri tem težavnem poslu, ter delujejo na to, da se prvi slov. katol. shod izvrši vspešno in častno za našo domovino!

V Ljubljani, 9. julija 1892.

— **Anarhista Ravachola**, ki je bil kakor znano zaradi umorov obsojen na smrt, usmrtili so 11. t. m. ob 4. uri zjutraj na jetniškem trgu v Montbrisonu. Pred smrtjo zaklical je: „Živela anarhija“.

— **Kolera** razširja se zmirom bolj. Nekatera poročila pravijo, da se je pojavila že celo v sredini Rusije. Tudi ob reki Volgi razširja se kolera. Oblastva postopajo kolikor mogoče strogo, le da bi zabranile nadaljno razširjenje.



### Listnica vredništva.

Čast. gosp. L. K. v K. p. T. Votla drevesa naj se zamažejo z drevesnim voskom ali katranom in potem obvežejo. Na ta način se prepreči daljno trohljenje drevesa, in počasi se rana zaraste. Dreves, pri katerih je bolezen le preveč poškodovala, rešiti pogina seveda ni več moč, vendar se s takim ravnanjem lahko jako dolgo ohranijo. — Še bolje je pa, če se razpokani robovi luknje obrežejo, potem pa luknja zadela s pepelom in kravjekom, potem pa čez pribije kaka deska, da voda ne more v luknjo. Čez nekaj let se drevo popolnoma zaraste, če ima že tudi veliko luknjo. Nekoliko pa že pomaga, če se samo desko pribije, da se tako zabrani dostop vodi.